Z ČASOPISŮ. **Právny obzor.** Ročník XIII., číslo 14. Dr. Jaroslav Horák: X. mezinárodní kongres pro trestní právo a vězeňství v Praze ve dnech 25.—30. srpna 1930. — Dr. Bartoloměj Bernát: Kolkování v exekučních záležitostech. — Věstník ministerstva unifikačního. Ferd. Tuš: K otázce unifikace poplatků v republice Československé. — Číslo sjezdové. Dr. Vladimír Fajnor: Tretí sjazd československých právníkov. — Dr. Jan Eisner: Děvín a Karnuntum. — Dr. Ješek Hofman: Bratislava. — Prof. Václav Chalupecký: Proces proti husitským přívržencům v Bratislavě roku 1434. — Prof. dr. Karel Laštovka: Rozhodnutí Nejv. spr. soudu republiky Čsl.

Sborník věd právních a státních. Ročník XXX., sešit 3. Prof. dr. Jan Loevenstein: Sporné otázky teleologické konstrukce. — Dr. Vratislav Kalousek: Zákon č. 337/20 Sb. o mimořádných hospodářských opatřeních a některé zákony podobné. (Dokončení.) — Jiří Havelka: Formalisované správní akty. — Soukr. docent dr. Bedřich Andres: Právní povaha smluv ve prospěch třetích osob.

Všehrd. Ročník XII., číslo 1. — Dr. L. Knappek: Reforma právnických studií. — V. Chytil: Englišův hospodářský logicismus.

DENÍK.

Na okraj III. sjezdu československých právníků v Bratislavě. Zvláštního lesku dodala tomuto sjezdu přítomnost presidenta republiky a s ní související výzdoba města. Skvělý průběh měla zejména zahajovací schůze v Slovenském národním divadle v neděli dne 12. října. Předseda sjezdu president vrch. soudu Dr. Fajnor zhostil se svého úkolu přímo skvěle, učiniv projev formou i obsahem dokonalý v několika jazycích (slovensky, latinsky, francouzsky, německy a maďarsky). Přímo dojemná láska účastníků sjezdu k osobě presidentově ukázala se v mohutném spontanním projevu celého shromáždění po řeči (česky pronesené) rumunského delegáta Mototolescu, vyslovující nehledanými a srdečnými slovy přání stálého zdraví panu presidentovi. Také sjezdové práce byly celkem na úrovni, jakou vědecký sjezd vyžaduje. Smutnou výjimkou bylo, jak na jiném místě popisujeme, jednání III. sekce o otázce přípustnosti novot v odvolacím řízení. Zásluhu o to mají někteří účastníci sjezdu sídlící na Slovensku a P. Rusi. Jejich ponětí o vědeckém sjezdu bylo ve dvojím směru nesprávné; jednak o samé podstatě sjezdových prací, jednak o významu sjezdových usnesení. K podstatě nepatřilo jim klidné, vážné debatování, důvod proti důvodu, snaha přesvědčiti, ale také vůle dáti se přesvědčiti. Přišli na sjezd, aby si prostě odhlasovali, co jim vyhovovalo, zagitovali kde koho, aby se »do-